

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **E. S.**, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Fleglem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti
žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**
sídlem Strojnická 935/27, Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal u Městského soudu v Praze ochrany před nezákonným zásahem, který měl spočívat v nevyřízení žádosti o poskytnutí informace, jaké osobní údaje ve vztahu k osobě žalobce policie uchovává, a to v zákonem stanovené lhůtě.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že dne 20. 4. 2020 doručil žalovanému žádost o poskytnutí shora specifikované informace ve smyslu ust. § 28 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. Namítá, že žalovaný, vědom si porušení zákona nevyřízením žádosti v 60 denní

lhůtě, žalobci dne 19. 6. 2020 sdělil, že jeho žádost je stále zpracovávána. Toto vyrozumění však nemůže podle žalobce ovlivnit nepřekročitelnost stanovené lhůty. Tímto nezákonným zásahem tak byla přímo dotčena práva žalobce, neboť je mu popsáním postupem nezákonně upíráno právo na přístup k jeho osobním údajům.

3. Žalobce následně dne 7. 8. 2020 sdělil soudu, že došlo k ukončení nezákonného zásahu a byly mu poskytnuty požadované informace, avšak se 45 denním zpožděním. Žalobce se domnívá, že k tomu došlo v reakci na podanou správní žalobu a na nezákonnosti tvrzeného zásahu nadále trvá.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a dále uvedl, že žalobce informoval o stavu vyřizování jeho žádosti, neboť z důvodu velkého množství zpracovávaných osobních údajů žalobce napříč různými pracovišti a informačními systémy nadále probíhá zpracovávání údajů. Žalobci bylo sděleno, že jeho žádost bude vyřízena v co nejkratším možném termínu a žalobce tedy nebyl v právní nejistotě a nedošlo ke zkrácení jeho práv. Následně žalovaný sdělil, že informace byly žalobci poskytnuty dne 6. 8. 2020, čímž došlo k uspokojení žalobce a netrvají tak důvody, pro které byla žaloba podána. Nadto žalovaný upozorňuje, že lhůta uvedená v ust. § 30 odst. 1 zákona o zpracování osobních údajů je lhůtou pořádkovou, neboť jejím uplynutím nevznikají žádné procesní důsledky a není tím způsobena nezákonnost rozhodnutí. Žalovaný je toho názoru, že se v daném případě nejedná o zásah, neboť výsledkem vyřízení žádosti je vydání rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Tento názor žalovaný opírá o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2018, č. j. 9 Azs 49/2018-50, z něž plyne, že ve vztahu k již zrušenému ust. § 83 odst. 5 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o Policii“), je sdělení Policejního prezidia České republiky o vyřízení žádosti podle tohoto ustanovení, rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 s. ř. s. Žalobci tak nelze poskytnout ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. z důvodu subsidiarity zásahové žaloby k ostatním žalobním typům.
5. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaný ve stanovené lhůtě s takovým projednáním věci neprojeвили nesouhlas. (§ 51 s. ř. s.).
6. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
7. Podle ust. § 28 odst. 1 zákona o zpracování osobních údajů *správuující orgán na žádost subjektu údajů sdělí, zda zpracovává osobní údaje vztahující se k jeho osobě. Jestliže takové údaje správující orgán zpracovává, předá je subjektu údajů a sdělí mu informace o*
 - a) účelu zpracování osobních údajů,
 - b) právních předpisech, na základě kterých tyto údaje převážně zpracovává,
 - c) příjemcích, popřípadě kategoriích příjemců,
 - d) předpokládané době uchování nebo způsobu jejího určení,
 - e) právu požádat o opravu, omezení zpracování nebo výmaz osobních údajů a
 - f) zdroji těchto údajů.
8. Podle ust. § 30 odst. 1 zákona o zpracování osobních údajů *správuující orgán vyřídí žádost podle § 28 nebo 29 bez zbytečného odkladu, nejdéle však do 60 dnů ode dne jejího podání.*
9. Podle § 82 s. ř. s. *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*

10. Podle ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. *soud zamítne žalobu, není-li důvodná.*
11. Z uvedených ustanovení vyplývá, že žalobce má právo na poskytnutí informace o zpracování osobních údajů o jeho osobě, přičemž dotýčný orgán žádost vyřídí bez zbytečného odkladu, nejdéle však do 60 dnů od jejího podání.
12. K tomu, aby mohla být žalobci přiznána ochrana před nezákonným zásahem, respektive aby mohla být deklarována nezákonnost takového zásahu, je nezbytné splnit 5 podmínek, které stanovuje ust. § 82 s. ř. s. Totéž vyplývá i z ustálené judikatury správních soudů, např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65: „*Ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li – a to kumulativně, tedy zároveň – splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí brozit opakovaní „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.*“ Vzhledem k novele soudního řádu správního účinné od 1. 1. 2012 (zákon č. 303/2011 Sb.) odpadla nutnost naplnit 6. podmínku.
13. Soud konstatuje, že v posuzovaném případě nejsou splněny všechny z pěti kumulativních podmínek pro přiznání ochrany podle ust. § 82 a násl. s. ř. s. Předně není naplněna druhá podmínka, tedy že měl být žalobce postupem správního orgánu zkrácen na svých právech. Žalobce pouze obecně uvádí, že mu bylo neoprávněně upíráno právo na přístup k jeho osobním údajům. Následně soudu sdělil, že nezákonný zásah byl již ukončen. Žalobce se tak svého práva domohl, byť až po uplynutí zákonné lhůty. Žalobce však nikterak netvrdí, potažmo nedokládá, jaká újma mu opožděným poskytnutím informace vznikla. Soud tak dospěl k dílčímu závěru, že k žádnému zkrácení na právech žalobce tak v daném případě nemohlo dojít, když žalobce sám soudu blíže nezřejmil, jakým negativním způsobem se tvrzený zásah projevil v jeho právní sféře.
14. Ani třetí podmínku soud neshledal naplněnou. Postup správního orgánu zde nebyl nezákonný, přesněji, v daném případě se nejedná o nezákonnost *stricto sensu*, tedy že by zákon s takovým postupem spojoval nějaké negativní následky. I když žalovaný překročil zákonem stanovenou lhůtu, nelze opomenout, že tato lhůta, stanovená ust. § 30 odst. 1 zákona o zpracování osobních údajů, je lhůtou pořádkovou, s jejímž uplynutím nejsou spojeny žádné právní následky. Nedodržení této lhůty tak nelze považovat za nezákonný postup pro účely přiznání ochrany před nezákonným zásahem. Tento názor se shoduje s ustálenou rozhodovací praxí správních soudů, kdy např. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 9. 2012, č. j. 9 As 114/2011-58 uvedl: „*Nejvyšší správní soud se tak ztotožnil se závěry krajského soudu, že v případě lhůty podle § 67 odst. 3 zákona o přestupcích se jedná o lhůtu pořádkovou, s jejímž nedodržením zákonodárce nespojuje žádné právní následky.*“
15. Konečně Městský soud v Praze konstatuje (k tvrzení žalovaného, že sdělení žalovaného ze dne 31. 7. 2020, č. j. PPR-14180-1/ČJ-2020-990115 je rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 s. ř. s.), že čtvrtá podmínka naplněna je, neboť se v daném případě skutečně jedná o zásah správního orgánu, který není rozhodnutím, respektive se zde jedná o postup správního orgánu, na jehož konci nedošlo k vydání rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 s. ř. s.
16. Soud se ztotožňuje s tvrzením, že sdělení policejního prezidenta, jímž se *zamítá* žádost o poskytnutí informace o zpracování osobních údajů žadatele, je z hlediska formálních znaků

rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 s. ř. s. Tento názor je v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, byť se tento ve svých rozhodnutích zabýval žádostí podanou podle dnes již zrušeného ustanovení § 83 odst. 5 zákona o Policii. Přestože v daném případě byla žádost podána podle jiného právního předpisu, je i nadále vyřizována stejným postupem a stejným správním orgánem. Závěry učiněné Nejvyšším správním soudem jsou tak plně aplikovatelné i v tomto případě. Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41 uvedl: *„Rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. je do určité míry formalizovaný projev vůle správního (dohledového) orgánu, který obsahuje zákonem stanovené náležitosti. Formální znaky rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. jako znaky vymezující nezbytné vlastnosti přezkoumávaného aktu – jak uvádí shora citované usnesení rozšířeného senátu – vyplývají z těch míst dílu prvního části druhé soudního řádu správního, která se týkají např. časových podmínek podání žaloby (oznámení rozhodnutí jako zásadně písemného aktu) či vlastností, které tento akt nutně musí mít, aby obstál v přezkumu (přezkoumatelnost; náležitosti, které vylučují, že by šlo o akt nicotný). Těmito formálními znaky (srov. zejména § 71, 72 a 76 s. ř. s.) tedy jsou: i) předepsaná formalizovaná podoba úkonu, který obvykle obsahuje výrok a odůvodnění; ii) skutečnost, že úkon je vydáván v rámci formalizovaného postupu, byť nemusí jít o řízení ve smyslu správního řádu či daňového řádu; iii) o průběhu a výsledku postupu je pořizována dokumentace, iv) výsledný úkon je oznamován účastníkům řízení (srov. L. Jemelka, M. Podhrázský, P. Vetešík, J. Zavřelová, D. Bohadlo, P. Šuránek.: Soudní řád správní. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 487-521).“* V rozsudku ze dne 9. 8. 2018, č. j. 9 Azs 49/2018-50, který citoval žalovaný, Nejvyšší správní soud uvedl: *„Isama struktura posuzovaného sdělení svědčí pro závěr, že se jedná o rozhodnutí, neboť obsahuje formulaci („Policie České republiky Vaší žádosti o likvidaci osobních údajů nevyhovuje.“), kterou lze připodobnit výroku rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 2 správního řádu. Má rovněž záhlaví a již zmíněné odůvodnění.“* V daném případě však bylo žádosti žalobce vyhověno a informace poskytnuta. Sdělení žalovaného tak neobsahuje alespoň stručné odůvodnění, jako jednu z formálních podmínek stanovenou Nejvyšším správním soudem ve výše citovaných rozsudcích a v případě kladného vyřízení žádosti se tak nejedná o rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 s. ř. s., nýbrž o faktický úkon správního orgánu. Z tohoto důvodu soud žalobu odmítl z důvodu, že by žalobce ke své ochraně využil nesprávný žalobní typ.

17. Jak již soud uvedl výše, není-li splněna byť jedna z kumulativně stanovených podmínek v ust. § 82 s. ř. s. soud žalobu zamítne. Žalobce nesplnil dvě z pěti podmínek a z toho důvodu soud na základě shora uvedeného žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
18. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. září 2020

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu